

Częstochowa 17.05.2021 r.

Szanowny Pan Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3

Szanowny Panie,

Bezpieczeństwo ruchu pieszych winno być bezkompromisową sprawą przy ustalaniu minimalnych warunków technicznych dróg wewnętrznych bez względu czy są one własnością publiczną czy prywatną.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA INFRASTRUKTURY 1 z dnia 1 sierpnia 2019 r. prawidłowo ustala minimalną szerokość każdego pasa ruchu pojazdów na 2,25 m , czyli dla drogi dojazdowej w obu kierunkach ustala minimalną szerokość jezdni na 4,50 m w celu stworzenia warunków technicznych dla powstania odpowiedniego bezkolizyjnego dojazdu dla małego ruchu pojazdów bez ryzyka wypadku drogowego.

Prawidłowo ustala też minimalną szerokość dojścia w postaci chodnika o szerokości 1,25 m lub pobocze po obu stronach o minimalnej szerokości 0.75 m , czyli pasa gruntu podbudowę drogi 1.50 m dla realizacji poboczy.

Minimalna szerokość jezdni 4.5 m dla drogi dwukierunkowej jako dojazdu łącznie z minimalną szerokością pasa gruntu dla pieszych 1,5 m tworzy minimalny wymiar drogi dojazdowej 6.00 m, który można uznać stwarza warunki ruchu nie zagrażające zdrowiu i życiu pieszych.

Spółecznie nie jest akceptowany zapis w § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich

usytuowanie , który daje możliwość różnej i często błędnej interpretacji przez sądy powszechne poprzez odczytanie , że minimalna całkowita szerokość drogi dojazdowej wynosi 3 m (według nich jezdnia o szerokości 3 m , stanowi odpowiedni minimalny dojazd i dojście, łącznie stanowiąc odpowiednią drogę dojazdową) , a wymiar ten dopiero sądy w uzasadnieniu wyroków zwiększają do 4.00 m powołując się na przepisy pożarowe z pominięciem zagadnienia bezpieczeństwa ruchu.

Logika mówi , że sądy wskazują pośrednio , że § 14. 1. narusza przepisy pożarowe , a dopiero zapisy w § 14. 2. i w § 14. 3. określając dostęp o szerokości powyżej 4.00 tych przepisów pożarowych nie naruszają.

Sądy powszechne określając minimalną szerokość dostępu (drogi dojazdowej) , łącznie szerokości dojazdu i dojścia na 4 m , nie powołują się na ww. Rozporządzenia , a jedynie na przepisy pożarowe. To znowu oczywiście narusza bezpieczeństwo uczestników ruchu na drogach wewnętrznych , poprzez błędne odczytanie przez sądy niejasno określonych minimalnych parametry z ww. Rozporządzenia dla których dopuszcza się łączny ruch pojazdów i pieszych.

Oczywistym jest dla każdego rozumeneo człowieka , że parametry techniczne z pkt. 1 muszą być wyższe od tych opisanych w pkt. nr 2 i 3 , jednak nie jest to jednoznaczne dla sądów administracyjnych i cywilnych. Ich interpretacja często jest taka , że minimalny wymiar szerokości drogi to 3.00 m , a Rozporządzenie dopuszcza zastosowanie szerszych 5.00 m dla szlaku pieszo jezdnego lub 4.50 dla dojścia .

Takie duże niejaśności interpretacyjne tworzą podstawę (przesłanki) do ustalenia drogi o parametrach technicznych , które stwarzają realne zagrożenie dla zdrowia i życia uczestników ruchu , poniżej tych faktycznie określonych w Rozporządzeniu.

Sądy mają duże trudności interpretacyjne wydając wyroki z szerokością drogi koniecznej nawet 3.50 m wbrew opinii biegłych ds. bezpieczeństwa ruchu.

Oczywistym jest , że sądy cywilne mogą wyznaczyć szerokość drogi dojazdowej nawet poniżej szerokości 4.5 dojścia do czego dopuszcza § 14. 3. „ Do budynku i urządzeń z nim związanych, wymagających dojazdów, funkcję tę mogą spełniać dojścia, pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5 m.” , jednak wyłącznie w przypadku dojazdu do istniejących już budynków oraz oczywistego braku możliwości technicznych (droga prowadzi poprzez grunt np. grunt między istniejącymi budynkami w odległości od siebie poniżej 4,50 m) ustanowienia odpowiedniej drogi dojazdowej o minimalnej szerokości 6 m.

W każdym innym przypadku sądy cywilne winne ustanowić szerokość drogi koniecznej prawidłowo na minimum 6,00 m , zgodnie z ww. Rozporządzeniemw przypadku prawidłowej interpretacji jego zapisów w punkcie nr 1.

Zgodnie z logiką sądy winny odczytywać , że norma techniczna dla minimalnej szerokości bezpiecznej drogi dojazdowej wewnętrznej stanowi 6.00 m bez względu na to czy dotyczy to prywatnej drogi czy ogólnie dostępnej .

Ryzyko zagrożenia dla życia i zdrowia na drodze o szerokości poniżej 6.00 m winno być ocenione identycznie dla prywatnej , jak i ogólnie dostępnej drogi.

Ocena winna być jednakowa , a nie inna dla drogi prywatnej – szerokość 3 m , a inna dla drogi ogólnie

dostępnej – 6 m .

Zycie i zdrowie jest takie same , więc jego utrata na drodze prywatnej czy ogólnie dostępnej nie ma znaczenia .

Zdrowy rozsądek i logika mówi nam , że sądy cywilne ustanawiające szerokość drogi koniecznej poniżej 4.50 m narażają życie i zdrowie ich uczestników poprzez stworzenie stanu permanentnego zagrożenia wypadkami z winy nieodpowiednio ustalonych kolizyjnych warunków technicznych drogi dojazdowej dla realizacji dostępu (dojazdu i dojścia).

Wnoszę o szybką zmianę zapisu § 14. 1. w celu wyjaśnienia wszystkich niejasności dotyczących odczytania zapisów pierwszego punktu przez sady, poprzez zamiast słowa „jezdni” użycie słowa „pas ruchu” (jasno winno dać się odczytać , że słowo błędne słowo „ jezdni” oznacza faktycznie „pas ruchu” w jednym kierunku , z tego również jasno winno dać się odczytać , że minimalna szerokość dla bezpiecznego bezkolizyjnego ruchu w każdym kierunku po drodze dwukierunkowej szerokość wynosi 6 m – 3 m dla każdego „pasa ruchu” , a nie błędnie jezdni .).

Wnoszę również o jednoznacznie stwierdzenie ,że zapis o szerokości błędnie użytego obecnie słowa „jezdni” , a proponowanego używania prawidłowo słowa „pas ruchu”, dotyczy wyłącznie dojazdu.

Największym społecznie nieakceptowanym niedopatrzaniem tego rozporządzenia jest całkowite pominięcie określenia minimalnych parametrów dojścia tj. chodnika lub poboczy po obu stronach przeznaczonych dla ruchu pieszych , w tym na wózkach inwalidzkich i rodziców z dziećmi we wózku dziecięcym .

Dzieci nie powinny ginąć na drodze tylko dla tego , że zapomniano w rozporządzeniu zdefiniować prawidłowo i określić stosowną minimalną szerokość chodnika stanowiącego dojście jako drugą część drogi dojazdowej obok dojazdu po jezdni przeznaczonej dla ruchu pojazdów.

Wnoszę wprowadzenia do § 14. 1. pojęcia i charakterystykę techniczną „dojścia” w ślad za brzmieniem tytułu Rozdziału Nr 2 „Dojścia i dojazdy” .

Litera „i” oznacza , że w punkcie 1 paragrafu 14 obowiązkowo winne być podane minimalne parametry dojścia tj. chodnika , aby było ono bezpieczne dla pieszych i inwalidów na wózkach, tak jak podane są minimalne parametry jezdni dojazdu.

Tytuł rozdziału zobowiązuje do nie pomijania sprawy dojścia w pkt. nr 1.

Z góry dziękuję za pomoc w rozwiązaniu tego problemu , który czeka na rozwiązanie już kilkanaście lat mimo licznych wystąpień specjalistów związanych z bezpieczeństwem ruchu , których opinia jest pomijana.